

І. В. Ткаченко // Актуальні проблеми економіки. — 2011. — № 2(116). — С. 185–191.

2. *Кирилюк О. Ф.* Проблеми бухгалтерського обліку, пов'язані із податковим законодавством, та шляхи їх вирішення / О.Ф. Кирилюк, Л.І. Стадник // Реформування обліку, звітності та аудиту в системі АПК України: стан та перспективи. Ч. І. Проблеми адаптації бухгалтерського обліку АПК України до міжнародних правил та вимог; за ред. П.Т. Саблука, М.Я. Дем'яненко, В.М. Жука. — К. : Інститут аграрної економіки, 2003. — С. 78–79.

3. *Кисельова О.* Концептуальні засади реформування податку на прибуток // Бухгалтерський облік і аудит. — 2005. — № 2. — С. 37–42.

4. *Ковальчук О. В.* Гармонізація бухгалтерської та податкової методики обліку оподаткованого прибутку / О. В. Ковальчук // Економіка та держава. — 2008. — № 3. — С. 42–43.

5. *Ловінська Л. Г.* Розрахунок податкових різниць за даними бухгалтерського обліку / Л.Г. Ловінська // Вісник податкової служби. — 2007. — № 11(438). — С. 32–35.

6. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 17 «Податок на прибуток» [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства фінансів України від 28.12.2000 № 353. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>.

7. Положення бухгалтерського обліку «Податкові різниці» [Електронний ресурс] : Наказ Міністерства фінансів України від 25.01.2011 № 27. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>.

8. Податковий кодекс України від 01.01.2011 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. — Режим доступу : zakon.rada.gov.ua/go/2755-17.

9. *Мельник Т. Ю.* Інформаційні аспекти контролювання фінансових результатів у бухгалтерському обліку і податкових розрахунках // Економічний часопис XXI. — 2013. — № 9-10(2). — С. 67–70.

Казанівська О. Т.,

науковий керівник — **Михайленко О.В.**, к.е.н., доцент
Національний університет харчових технологій, м. Київ

ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Створення нових і функціонування існуючих підприємств вимагають ефективних підходів до системи управління їх фінансово-

господарською діяльністю. Головним інформативним показником будь-якого економічного суб'єкта вважається показник рівня його власного капіталу. Він визначає рейтинг підприємства, інформує про його фінансову самостійність, а тому представляє особливий інтерес для користувачів. Облік власного капіталу є важливим моментом інформування змін його величини та структури.

Дослідження даної теми проводилось на основі аналізу теоретичного матеріалу наукових публікацій з використанням загальнонаукових методів групування і порівняння для встановлення основних складових при формуванні облікової політики власного капіталу підприємства.

Організація синтетичного і аналітичного обліків власного капіталу багатьох суб'єктів господарювання має ряд недоліків, пов'язаних з відсутністю у наказі про облікову політику окремого пункту про облік власного капіталу. Це в результаті приводить до неможливості в повній мірі дотримуватись принципів бухгалтерського обліку для повного висвітлення та послідовності в одержанні облікової інформації щодо власного капіталу.

Формування облікового процесу власного капіталу — досить складний процес, який залежить від розміру та структури власного капіталу.

При формуванні облікової політики власного капіталу варто враховувати такі фактори: форму власності; організаційно-правову форму господарювання; кількість засновників.

Розмір власного капіталу залежить від багатьох факторів, серед яких можна виділити такі:

- інвестиції (призводять до збільшення власного капіталу);
- прибутки, отримані в результаті діяльності (збільшують розмір власного капіталу);
- вилучення частки засновником (зменшує розмір власного капіталу);
- витрати, пов'язані з використанням власного капіталу (виплата дивідендів, покриття раніше отриманих збитків тощо).

Структура власного капіталу підприємства дає змогу з більшим розумінням визначати його складові частини з урахуванням джерела виникнення.

Кожна із основних складових частин власного капіталу виконує різні функції. Основною функцією статутного капіталу є забезпечення регулювання відносин власності. Неоплачений капітал виникає завдяки тому, що згідно законодавства підприємство може розпочати свою діяльність, маючи в наявності не повністю сформовану суму статутного капіталу. Вилучений капітал являє

собою фактичну собівартість викуплених акцій власної емісії акціонерних товариств. Додатковий капітал у вигляді додаткових внесків засновників виникає на партнерських та індивідуальних підприємствах за рахунок внесення засновниками додаткових внесків на добровільних засадах з метою забезпечення розвитку підприємства. До іншого додаткового капіталу включаються різноманітні інші вкладення до власного капіталу, отриманими в результаті діяльності підприємства. Резервний капітал являє собою суму резервів, утворених згідно з чинним законодавством або установчими документами за рахунок нерозподіленого прибутку підприємства. Нерозподілений прибуток (непокриті збитки). Цей вид капіталу являє собою чистий фінансовий результат діяльності підприємства після виплати доходів власникам і формування резервного капіталу.

У наказі про облікову політику необхідно передбачити:

- порядок зміни статутного капіталу,
- порядок утворення та використання резервного капіталу (крім випадків, коли він утворюється в порядку, встановленому законодавством),
 - встановлення порядку вибуття учасників і визначення розміру частки належного їм додаткового капіталу,
 - склад і порядок утворення і використання фондів спеціального призначення,
 - перелік створених забезпечень,
 - номенклатуру робочих бухгалтерських рахунків, а також будову аналітичних рахунків з обліку власного капіталу,
 - форми внутрішньої звітності в частині наявності та руху капіталу,
 - процедури контролю за формуванням та використанням капіталу.

Отже, визначення облікової політики власного капіталу є важливим елементом удосконалення методології бухгалтерського обліку, сприяє підвищенню повноти та достовірності інформації про фінансово-майновий стан різних типів підприємств.

Список використаних джерел

1. *Бобяк А. П.* Організаційно-методичні аспекти обліку власного капіталу на підприємствах / А.П. Бобяк // Економіка і управління. — 2011. — №1. — С. 91–95.
2. *Hrasky S.* Visual disclosure strategies adopted by more and less sustainability-driven companies / S. Hrasky // Accounting Forum. — 2012. — Vol 36, Is. 3. — Pp. 154–165.